

CHERCHEZ LA FEMME

יוסי שטרן וברניס וסטון
מוציאה אותו

מאז הם ביחד. היא סוחבת אותו לכל אירוע ומצחיקה אותו עד דמעות ומשמחת אותו ומאכילה אותו ונותנת לו להרגיש שיש עדיין אנשים בעולם המטורף הזה שלא נכנעים לרכילות ולשמועות. צחוק הגורל הוא שדווקא אשה הצליחה להחזיר את יוסי שטרן לחיים. דווקא אשה נותנת לו את כל מה שאולי הוא ציפה שאחד מחבריו הקרובים יכעור יתן לו.

במשך שנים רבות וארוכות היה הצייר הירושלמי יוסי שטרן אחד מחיכי ירושלים. הוא היה מקובל מאוד בחברה. אנשים כיבדו אותו והעריכו אותו ואהבו אותו.

שטרן הוא אישי-שיחה מרתק, נעים-הליכות, מעניין, מוכשר. לכל מסיבה טובה בעיר-הקודש היו מומינים אותו, וכשהיה מגיע היו ניגשים אליו כל באי-המסיבה, לוחצים לו יד, מרביצים לו נשיקה על הלחי, נותנים לו להרגיש שהוא אהוב. כולם ידעו שיוסי שטרן הוא הומוסקסואל. הוא מעולם לא הסתיר את העובדה הזאת, אבל בחברות מסוימות לא מתעניינים עם מי אתה הולך לישון בלילה, ולכן העובדה הזאת מעולם לא הפריעה לחבריו. המקסימום שהיו אומרים עליו בהקשר זה היה שנסות ירושלים הפסידו גבר מרתק ונחמד.

לפני שנה, כשהקהילה ההומוסקסואלית בעולם התחילה לסבול מגידוי, בגלל שנה, החליט יוסי שטרן לחשוף את עצמו, ואולי לעשות דבר-מה למען אחריו. הוא התראיין לעיתון. לא היה מי שלא קרא את הראיון הנוגע-ללב. שטרן סיפר איך עוברים עליו החיים בלי מישפחה ובלי ילדים, ואיך הוא מרגיש כגבר בסתיו חייו, שעדיין מחפש אהבות מזדמנות. שטרן ידע, או לפחות חשב כך, שעל חבריו וידידיו הקרובים הראיון הזה לא יעשה רושם מיוחד, מאחר ושום אמת שלא ידעו לא התגלתה להם. אבל הוא טעה. מיום פירסום הראיון השתנו חייו ללא הכר. מיום ליום קטן חוג ידידיו. אנשים הפסיקו להזמין אותו לאירועים, אחרים, שהיו פוגשים אותו בשימחה ברחובות העיר, התחילו להתעלם ממנו, הטלפון בביתו, שהיה עמוס בשיחות, השתתק.

שטרן נשבר. הוא הסתגר בביתו יותר ויותר, ונכנס למרה שחורה. הוא הפסיק לאכול והתחיל לרוות פלאים. הוא לא חשב על זה שמאות עיניים מסתכלות בו ומחפשות משהו חדש. ברגע שהראשון שם לב לכך שיוסי שטרן רזה, עברה השמועה ככרך: "הוא חולה באידס". השמועה התפשטה כל-כך מהר, שהיא הגיעה גם אליו.

יוסי שטרן היה אדם הרוס. הוא נתן ראיון להעולם הזה. ובו סיפר על הטרגדיה שהוא הביא על עצמו כשחשף את הסוד שחשב שכולם כבר יודעים.

חברים ספורים, שעדיין נשאו חברים, נבהלו ממצבו של שטרן. היה ברור להם שהאיש נכנס לדיכאון שקשה מאוד להוציא אותו ממנו. אבל אז, כמו בסיפורים היפים עם הפיאנר, נכנסה לתמונה גברת ירושלמית. לגברת הזאת יש מיצור יקר-מציאות בשביל אדם במצבו של יוסי שטרן. לגברת הזאת יש כמויות נדירות של שימחת-חיים ושל צחוק והומור ונשמה טובה ואהבה. ובכמויות שהיא שופכת את כל אלה על שטרן, אי-אפשר להישאר אריש.

קוראים לה **ברניס וסטון**. פעם היא היתה המנהלת של שומרי מישקל באירופה. כשהיא מכרה את העסק שלה וקיבלה עבורו הרבה מאוד כסף, היא החליטה להשתקע בעיר הקדושה בעולם, וליהנות מהחיים. מאז היא גרה בדירה במלון מפואר בירושלים.

ברניס פגשה את יוסי שטרן, ומיד החליטה שגברים כמוהו לא מסתובבים כאן במאות.

ולכן הוא הצטרף אליה ושניהם ביחד עזבו את החתונה ואת הבת החוגגת.

מייד דרינג-דרנגתי למירה לב, ושאלתי אותה איך הרגישה כששולקה מהמקום.

"אני לא סולקתי משום מקום!"

"אז נשאת כל הזמן בחתונה?"

"בכלל לא הייתי שם! את מעלה בדעתך שאני אבוא למקום שאינני רצויה בו? בשביל מיליון דולר לא הייתי עושה את זה!"

"כלומר, בכלל לא הלכת?"

"בוודאי שלא הלכתי. בערב יום רביעי שלפני החתונה טרחה ניצה להודיע לדני שאני לא רצויה בחתונה של בתו, ואם אני אבוא היא לא תגיע. דני קעס ואמר שאם אני לא באה, גם הוא לא יבוא. אבל גם אני אם, ואני יודעת איזה דבר נורא זה היה אילו דני לא היה מגיע

מירה לב
לא באה

ניצה מעוז
נשארה לבד

לחתונת בתו, ועל אחת כמה וכמה אחרי שאיבד את בתו, **אלינור**. שיכנעתי אותו ללכת, לפחות לחופה. הוא שמע בקולי והלך, ומייד אחרי החופה הוא חזר הביתה, ושנינו ביחד הלכנו לחגוג את נישואי לורן בארוחת-ערב אינטימית. זה כל הסיפור. בשביל לסלק מישהו ממקום, צריך שהמישהו הזה יהיה במקום, ואני לא הייתי שם בכלל!"

ואם בחתונות אנחנו עוסקים מתי דני ואת עומדים להינשא?"

"בהתחלה חשבנו להינשא אצל עורך-דין, כי כבר אין לי ולדני כוח בשביל רבנים ורבניות, אבל מפני שדני רוצה לאמץ את בני, נצטרך בכל זאת להשתמש בשרותי הרבנות. אני מניחה שזה יהיה בקרוב."

ידיעות אחרונות

הידיעות האחרונות ממערכת ידיעות אחרונות הן **שמושה ורדי**, בנו של הר"ר **הרצל רוזנבלום**, נשאר שוב לבד.

משה ורדי, שהיה נשוי בעבר והוא גרוש ואב לשלושה ילדים, התאהב לפני כמה שנים ב**בבי דורון**, מזכירתו של **דב יודקובסקי**, מרכז המערכת. שהוא העורך האמיתי של העיתון. הרומן היה כל-כך לוהט שהם עברו לגור ביחד.

משה ורדי
נפרדו

וכל האנשים העובדים בידיעות אחרונות חשבו שתצא מהם חתונה גדולה ומפוארת. אבל כשבוע שעבר, אחרי שלוש שנים של אהבה, נפרד הזוג. עכשיו יש בין כותלי המערכת הגדולה שני אנשים פנויים. צפו לזיווגים חדשים.

סיפור אחר מספר על **דן עופרי**, עורך במדור הכלכלי של העיתון שהיה נשוי עד לפני זמן קצר מאוד לרופאת-עיניים נאה בשם **ורדה**. בזמן שוורה טיפלה בעיניהם החולות של הפאציינטיים שלה, הפעיל דן את העיניים הבריאות שלו, שגילו את **ריקי בהן**, כתבת צעירה. ריקי מצאה חן בעיניו של דן, ודן מצא חן בעיניה של ריקי, ועכשיו הם ביחד, מסתכלים באהבה זו בעיני זה ולהיפך.

רומאנים לחוד, אהבה לחוד

אהרון איסלה
גם עם שירלי מקליין

אנג'לס ובין שני הדברים אנחנו מפרנסים בכבוד את מישרי-התקשורת כשיחות-טלפון ארוכות."

אחרי שאהובתו הערבית עזבה אותו ועלתה לאוטובוס שהסיע אותה לירדן, גמר **אהרן איסלה** את שרות-המילואים שלו ועזב את הארץ. כל זה, כמובן, בסרט הישראלי גשר צר מאוד.

בחיים האמיתיים איסלה שוב בארץ. עשיתי חקירה קצרה אם הוא נשאר כאן בשביל סרט נוסף, והסתבר לי שלא סרט ולא דובים, אלא רומאן-אהבה עם בחורה צעירה.

אני, כידוע, לא אוהבת שאנשים עושים לי רומאנים מאחורי הגב, אז מייד טילפנתי לאיסלה ושאלתי אותו מה העניינים.

"כן, אני יודע שאנשים לא יודעים שאני בכלל רוב הזמן פה. השנה, למשל, הייתי בארץ תישעה חודשים, וכל זה בגלל **רותי גודרייצקי**, שאותה אני אוהב כבר הרבה זמן ואיתה אני עומד להתחתן כשנה הבאה. היא בת 27. היא ממוצא פולני-גרמני. אני יליד מארוקו."

"ומה עם כל הרומאנים שהיו לך עם בחורות תוצרת-חוק? שמעתי אפילו שהיה לך רומאן עם **שירלי מקליין**."

"נכון, היו לי הרבה רומאנים. היה לי רומאן קצר וטוב עם שירלי מקליין. אבל אהבה יש לי רק לרותי."

"ומה התוכניות שלך לזמן הקרוב, איזה סרט חדש?"

"כן, אני נוסע למארוקו כדי לעשות סרט עם **דסטין הופמן** ועם **וורן ביטי**. אני עושה סרטים, מתפרנס מהם ככבוד וכל הזמן חולם להתחתן עם רותי ולהקים איתה מישפחה יהודית חמה. כיתיים, עד שהחתונה הזאת תצא אל הפועל. רותי ואני מתראים הרבה מאוד. אני בא ארצה, והיא נוסעת אליי לבית שלי בלוס-